

Egon Jensen: Jeg takker ministeren for svaret. Jeg kan ikke sige, at jeg ligefrem har fået noget at have det i. Det er rigtigt, at de 90 pct. udbetaler man umiddelbart efter årets afslutning, men det betyder stadig væk, at kommunerne skal ligge i forskud et år og først får refusion, når året er gået.

Jeg forudså altså det svar, som ministeren ville komme med, men må sige, at i mellemtiden kan barnet dø, og likviditetsproblemet er meget alvorligt for kommunerne. Jeg mener ikke, det er rigtigt at tale om sammenhæng, for betragtningen må være den, at der ikke forrykkes, når man ser på den samlede refusion. Det er sket, og selv om den tidligere regering har gennemført ordningen, så er der ingen, der siger, at man ikke på et senere tidspunkt ville tage spørgsmålet op, når man har gjort erfaringer. Men jeg kan altså takke sådan forholdsvis begrænset.

Boligministeren (Hastrup): Jeg skulle måske kun gøre den enkelte bemærkning til det, hr. Egon Jensen siger her til sidst, at likviditetssituationen for kommunerne er jo i dette øjeblik bedre end den var for et år siden, altså end den var på det tidspunkt, da man traf beslutningen om, at kommunerne ikke skulle have forskudsvis udbetaling.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Morten Lange** til undervisningsministeren:

„Vil ministeren udvirke, at nødvendigt undervisningspersonel i rimeligt omfang kan frigøres fra værnepligtstjeneste?“

Morten Lange: Jeg rejser spørgsmålet på baggrund af en sag, som har været refereret i pressen, vedrørende en matematikunderviser ved Århus universitet, som ikke har kunnet få den fornødne frihed til at gennemføre en undervisning, som han efter det foreliggende var den eneste, der kunne tage sig af.

Jeg må indrømme, at jeg forstår ikke helt den holdning fra myndighedernes side. Hvis den er ændret siden, så er det kun godt. Jeg har indtrykket af, at man fra militærets side har været ret liberal med hensyn til at

give frihed til sportsudøvere. Fra tid til anden har man også kunnet få mulighed for at sætte en halv bataljon i roerne i sæsonen, og på det undervisningsmæssige område har der, så vidt jeg har forstået, været nogenlunde tilfredsstillende regler for undervisere ved den polytekniske læreanstalt, så derfor undrer det mig, at man ikke har kunnet strække ordningerne, hvad angår undervisning, noget videre ud.

Jeg synes, der kunne være anledning til for undervisningsministeren at sikre sig, at en indstilling fra eller fremmet igennem ministeriet om frigørelse af for undervisningen nødvendigt personale i et rimeligt omfang måtte kunne forventes at få henholdsvis forsvarsministeriets og indenrigsministeriets elskværdige støtte.

Jeg spørger i dette begrænsede omfang, for jeg kunne i og for sig tænke mig at gå meget videre i betragtning af vor almindelige stilling til de militære forhold, men jeg skal nøjes med at holde mig til disse billighedsbetragtninger.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Principielt vil jeg gerne sige om det rejste spørgsmål, at efter min opfattelse skal der ikke gøres forskel på værnepligtige, under hensyn til hvilken uddannelse de måtte have. Men det er rigtigt, som hr. Morten Lange nævnte, at der er visse muligheder for, at værnepligtige med en særlig uddannelse kan frigives til deltagelse i undervisningsarbejde. Der har fra begyndelsen af 1960'erne været en aftale mellem Danmarks tekniske højskole og forsvarsministeriet om, at værnepligtige ingeniører kunne frigøres til undervisning i 20 timer om ugen. Det var en ordning, der indførtes, da mangelen på undervisningspersonale var særlig stor, og denne ordning er under afvikling, idet mangelen nu er ved at være overvundet. Der eksisterer også en aftale mellem forsvars- og undervisningsministeriet, hvorefter de militære tjenestesteder efter anmodning fra den pågældende skole kan stille værnepligtige med matematisk-naturvidenskabelig uddannelse til rådighed i enkelte timer om ugen — i praksis ikke over 10 timer — når det er foreneligt med tjenstlige og praktiske hensyn. Tilsvarende regel gælder for værnepligtige, der aftjener civilt statsarbejde.